

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/190/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210922
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5612210922.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Frídrieh Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 8C/273/2012-41 zo dňa 20. apríla 2015, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol, žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca si podaným návrhom uplatnil proti žalovanému v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej už len „zák. č. 514/2003 Z. z.“) právo na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že exekučný súd nerozhodol v exekučnom konaní o zmene exekútora v stanovenej lehote.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia rozsudku (po podrobnom reprodukování dôvodov žaloby a písomného vyjadrenia žalovaného) uviedol, že žalobca za základ svojho nároku považoval nesprávny úradný postup Okresného súdu Liptovský Mikuláš ako exekučného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5Er/1236/2005 spočívajúci v tom, že exekučný súd nerozhodol vo vyššie označenej exekučnej veci o zmene exekútora v stanovenej lehote. Z pripojeného spisu sp. zn. 5Er/1236/2005 zistil, že návrh žalobcu (v postavení oprávneného) na zmenu súdneho exekútora bol exekučnému súdu doručený dňa 20.09.2010. Ďalej zistil, že dňa 04.10.2010 bol dovtedajší súdny exekútor (JUDr. Rišian) vyzvaný exekučným súdom na vyjadrenie sa k predloženému návrhu a tiež na oznámenie, či si uplatňuje a vyčísľuje trovy exekúcie. Súdny exekútor podaním doručeným súdu dňa 02.11.2010 vyúčtoval trovy exekúcie a predložil exekučný spis súdu. Exekučný súd uznesením zo dňa 25.01.2011, č.k. 5Er/1236/2005-23 o zmene exekútora rozhodol. Následne uznesením zo dňa 21.04.2011, č.k. 5Er/1236/2005-32 rozhodol o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o jej zastavení z dôvodu absencie riadneho súhlasu povinnej s vykonateľnosťou notárskej zápisnice. Z uvedeného teda vyplýva, že pri rozhodovaní o zmene exekútora postupoval exekučný súd so všetkou opatrnosťou, dbajúc na ust. § 44 ods. 7 posledná veta, ods. 8 Exekučného poriadku účinného do 31.05.2011. Po doručení vyjadrenia pôvodného exekútora rozhodol v najbližšom možnom termíne o zmene exekútora, postupujúc v súlade

s ustanoveniami Exekučného poriadku, konštantnou judikatúrou slovenských súdov, ale i v súlade s čl. 3 ods. 1, 2 Smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Existencia prietahov v uvedenom exekučnom konaní ani nečinnosť súdu teda preukázaná nebola, žalobca navyše nepreukázal ani existenciu ďalších podmienok vzniku zodpovednosti v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z., a to vznik škody, príčinnú súvislosť medzi vzniknutou škodou a zavineným protiprávnym konaním a pokiaľ požadoval náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, tento nárok žalobcu bol vyhodnotený okresným súdom skôr ako hypotetický. V tomto smere bližšie v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca netvrdil, že by došlo (a kedy) k zániku povinnej osoby, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, resp. k jeho insolvenčii. Ak konaním exekučného súdu malo dôjsť u členov riadiacich orgánov žalobcu, resp. majiteľov právnickej osoby k pocitu frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty, nedôvery v právo a v rovnosť spoločnosti, potom ako fyzické osoby sa môžu domáhať ochrany svojich práv zákonom predpísaným spôsobom. Žalobca tiež netvrdil a ani nepreukázal, že by došlo k strate zisku z realizovaného obchodu a hospodárskej strate na jeho strane v dôsledku ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že vec bola prejednaná v jeho neprítomnosti, hoci riadne a včas požiadaval o zrušenie pojednávania. I napriek tomu, že v texte žaloby uviedol skutočnosti nasvedčujúce tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť, tento sudca vec prejednal a o nej rozhodol. K tvrdeniam žalovaného nemal možnosť vyjadriť sa, pričom okresný súd pri svojom rozhodnutí z týchto tvrdení vychádzal. Konečné rozhodnutie vo veci vylúčeným sudcom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Okresný súd rozhodol vo veci bez toho, aby mu umožnil vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci. Ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť. V danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. Ak tak okresný súd postupoval, porušil jeho právo na kontradiktórny súdny proces. V prípade, ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobe, okresný súd mal rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie. Pokiaľ okresný súd zamietol jeho žalobu v časti náhrady skutočnej škody z dôvodu jej nepreukázania, ignoroval všetky jeho tvrdenia o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a výdajov. V konaní mienil predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil, okresný súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex officio. Okresný súd vo svojom rozhodnutí vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Rozhodnutie okresného súdu je vnútorne rozporné, nakoľko napriek tomu, že okresný súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O.s.p.) podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanvej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

Námietku, že okresný súd nemohol v prejednávanvej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Preskúmaním spisového materiálu zistil, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávania na deň 20.04.2015, keď právny zástupca žalobcu prevzal predvolanie dňa 13.04.2015. Žalobca prostredníctvom svojho právneho

zástupcu síce mailovým podaním zo dňa 16.04.2015 požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania s odôvodnením, že súdu bol zaslaný návrh na prerušenie konania, takýto návrh však z obsahu spisového materiálu nevyplýva. Z doručky o predvolaní právneho zástupcu žalobcu na pojednávanie určené na deň 20.04.2015 (č.l. 31 p.v. spisu) zároveň vyplýva, že mu bolo riadne doručené i vyjadrenie žalovaného k veci. Odvolací súd ďalej preskúmaním spisového materiálu zistil, že zákonná sudkyňa prejednávajúca predmetnú vec nebola z jej prejednávania a rozhodovania vylúčená, čomu nasvedčuje uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 6NcC/72/2013 zo dňa 31.01.2013, ktoré bolo tak isto riadne doručené právnenému zástupcovi žalobcu. S poukazom na vyššie označené rozhodnutie nadriadeného súdu potom neobstojí námietka žalobcu, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, kedy boli v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. splnené všetky podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkaz vykonal, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa pojednávania nezúčastnil) sám zbavil. Ako účelovú vyhodnotil odvolací súd námietku žalobcu, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení žalovaného, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa. Odhliadnuc od nesprávnosti tvrdenia, že žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k námietkam žalovaného proti jeho žalobe, z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. a nie na argumentáciách žalovaného uvedených vo vyjadrení k žalobe. Ako nepravdivá sa preukázala i námietka žalobcu, že okresný súd v danej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. Zo spisového materiálu je zrejmé, že na prejednanie veci bolo riadne nariadené pojednávanie na deň 20.04.2015, ktoré bolo i vykonané, o čom svedčí zápisnica o pojednávaní z vyššie uvedeného dňa. Nakoniec neobstojí ani námietka žalobcu, že okresný súd vo svojom rozhodnutí nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ako vyplýva z odôvodnenia písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku, okresný súd podrobne uviedol skutkové závery a svoje právne úvahy vo vzťahu k prejednávanej veci. Zároveň podrobne vysvetlil, na základe akých skutočností a právnych úvah nemal preukázané splnenie predpokladov zodpovednosti štátu podľa zák. č. 514/2003 Z. z.. Odvolacia námietka žalobcu, že meritórne rozhodnutie v prejednávanej veci neprichádzalo do úvahy aj preto, že okresný súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania, nie je pravdivá, nakoľko zo spisového materiálu nevyplýva, že by žalobca podal návrh na prerušenie konania a v tom dôsledku prvostupňový súd ani nerozhodoval o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a skutočnosti rozsudok okresného súdu o zamietnutí žaloby žalobcu potvrdil a zároveň potvrdil i výrok o náhrade trov konania. Žalovanému nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.